

cerede Finantsminister derimod ved denne sin Betragtning kun har fæstet sit Blik paa Nutiden, saa er hans Betragtning, af de omhandlede Anlæg ikke fuldstændig, thi man kan ikke dømme om Værdien af et Aktiv som Aktiv kun efter, hvad det giver i Nutiden, naar dog alle Analogier tale for, at Udbyttet vil blive langt større i Fremtiden. Denne Betragtning stiller jeg i Dørigt ogsaa lige overfor de Beregninger af Jernbanernes Værdi, som det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag (Riær), anstillede. Jeg kan ikke gaa ind paa nogen af disse Beregninger, der ene støtte sig paa det Udbytte, som disse Anlæg give for Diebliffet; thi det er ikke den rette Maalestof for deres Værdi.

Endnu ønsker jeg kun at berøre en Udtalelse, der er kommen fra den høitærede Finantsminister, og som staar i nøie Forbindelse med de Forhandlinger, der have været førte her baade i forrige Møde og i Dag. Den høitærede Minister gjorde opmærksom paa og fremhævede med stor Styrke, at vi burde sørge for, at der ved vore Finantslove skete en virkelig Fremgang. „Vi maa drage Omsorg for“, sagde den høitærede Finantsminister, „at der i gode Aar fremkommer et Overskud, som vi kunne lægge hen, for at have Noget at tage til, naar alvorlige og mislige Tider komme.“ Dette er en Betragtning, som, fremsat ganske i sin Almindelighed, vistnok maa tiltrædes af Alle, og det er en Betragtning, som lyder overordenlig tiltalende. Jeg skal derfor ogsaa strax erklære, at jeg ganske deler denne den høitærede Ministers Betragtning, naar den saaledes staar i al Almindelighed. Men jeg skal ikke desto mindre ved Siden deraf fremsætte et Par Bemærkninger ved den. — For det Første vil jeg da spørge: Hvad betyder egentlig et godt Aar? Ja, det er naturligvis et Aar, hvori Folket har det vel, og hvori dets Indtægter flyde godt. Men er et godt Aar Noget, som da kun angaar Folket, og som Staten ikke faar godt af? Paa ingen Maade! Et godt Aar er lige saa fuldt et godt Aar for Statskassen som for Folket, thi det har til Følge, at dens Indtægter flyde rigeligere, end de flyde i et middelmaadigt eller daarligt Aar. Naar vi altsaa have et godt Aar, saa er det ogsaa et godt Aar for Statskassen, og

der er altsaa allerede til Statskassen afgivet en Part af den lykkelige Tilværelse, der har vist sig i Aarets Løb. — Men lad os nu ogsaa antage, at vi bør stræbe hen til gjennem Finantslovene at skaffe et Overskud tilveie, og saa fortsætte den Tanke videre, hvorledes da dette Overskud skal anvendes. Saa vil man maasse sige: Ja, det Overskud, som vi saaledes faae, skal anvendes til at danne en Reservecfond, for at vi kunne have Noget at tage til, naar der kommer alvorlige Tider, eller med andre Ord, at vi bør danne en Reservecfond, som kan staa til vor Raadighed. Men her maa det jo imidlertid da nødvendigvis falde ind, at vi jo allerede nu have en Reservecfond. Den høitærede Finantsminister har, uden at hans Hænder ere bundne i saa Henseende ved nogen Lov, til sin Raadighed først en Reservecfond, der beløber sig til omtrent 35 Millioner Rd., dernæst andre Aktiver, der beløbe sig til omtrent 12 Millioner Rd., og endelig en Kassebeholdning paa en 6—7 Millioner Rd. eller, naar vi saa det sammen i et rundt Tal, omtrent 50 Millioner Rd. Disse Millioner ere allerede tilstede, og er det nu da Meningen, at vi med det Overskud, som vi antage at burde skaffe tilveie i gode Aar, skulde forsøge den nævnte Aktivaasse? Er det Meningen, saa vil jeg dog bede om, at man først vil oplætte sig det Spørgsmaal, om den store Aktivaasse, som nu er tilstede, da har den Brugbarhed, som det er ønskeligt, at den har. Der foreligger os jo nogen Erfaring i den Henseende. I forrige Samling var der saaledes Spørgsmaal om at ty til Reservecfondens Aktiver og at tage nogle af dem til Indtægt i Statsregnskabet. Hvad indvendte den høitærede Finantsminister den Gang? Han indvendte, at Kurserne stode lavt, at der var stærk Bevægelse paa Pengemarkedet paa Grund af den sidste Fredslutning, og at det derfor maatte anses for tvivlsomt, om man, naar man skulde bruge de paagjældende Aktiver, var i Stand til at realisere dem. Altsaa den Gang, da Kurserne stode lavt, var det betænkeligt at stole paa Reservecfonden. Nu i Aar staa Kurserne derimod høit, og saa siger man derfor til Finantsministeren: Her give vi Dig en Anvis-